

ಆರಂಭಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಆಂದೋಲನ

ಡಾ. ಎಚ್.ಎನ್. ಮುರಳೀಧರ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಆಧುನಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಭಾವಧಾರೆಯು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಸಹಸ್ರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮದ ಗತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಲೇಖಕರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿ.ವಿ.ಎನ್. ಪದವಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಹೆಸರಾಂತ ವಾಗ್ಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಭಕ್ತರು.

ರಾಜಾ ಸೀಟ್, ಮಡಿಕೇರಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟದ ಕಾಲ. ಧೋರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ರಮಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊಸ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲಘಟ್ಟ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದ ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರೇರಣೆ, ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನೋಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ನಾವಿದ್ದೇವೆ.

“ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ, ಅಲ್ಲಿಯ ನಾನಾ ಪಂಥಗಳ ಅನುಕರಣೆಯಿದ್ದರೂ ಬರಬರುತ್ತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಗ್ರಾಮದ ಕಾವ್ಯ, ಗಾಂಧೀಜಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭಾವ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕಾನಂದ ಅರವಿಂದರ ಉಪದೇಶದ ಪ್ರೇರಣೆ, ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು” ಎಂದು ಕುವೆಂಪು ಅವರೇ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ರೂಪರೇಷೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ **ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವುಗಳು** ಮತ್ತು **ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು** ಎಂದು ಎರಡಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬಹುದು.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಉದಾರವಾದಿ ಯಾದ ನಿಲುವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅದಕ್ಕಿದ್ದ ತೀವ್ರವಾದ ಸೆಳೆತ. ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾರವಾದಿ ನಿಲುವುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಧಾರೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದೇ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮತ್ತು ಉದಾರವಾದಗಳ ನಡುವಿನ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ.

ಈ ಸಂಘರ್ಷ ಆಂತರಿಕವೂ ಹೌದು, ಬಾಹ್ಯವೂ ಹೌದು. ಆಂತರಿಕವೇಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧಾರೆಯ ಒಳಗಡೆಯೂ ಈ ಬಗೆಯ ಮುಖಾಮುಖಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ; ಬಾಹ್ಯವೇಕೆಂದರೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಧಾರೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಈ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಧಾರೆಯ ಒಳಗಡೆ ಚಲನಶೀಲವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಗಿತವಾದ ಮನೋಧರ್ಮಗಳೆರಡೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮತಕೇಂದ್ರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೈನ, ವೀರಶೈವ, ವೈದಿಕವೇ ಮೊದಲಾದ ಛಾಸುಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೂ ಬಲವಾಗಿಯೇ ಒತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಮಾನವತಾವಾದದ ಕಡೆಗೆ ಮುನ್ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾಳಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾದದ್ದು, ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇ.

ಪಂಕ್ತಪಾವನ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ' ಎಂಬ ಜೋಡಿಯೇ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧ ಸಮೀಕರಣದ ನಿರಾಕರಣೆಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವೆಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧ ಸಮೀಕರಣಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಮಾನವನಿರ್ಮಿತವೂ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪಂಡಿತಮಂಡಳಿಯಿಂದ ಪೋಷಿತವೂ ಆದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕೆಡಹುವ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಾಧನೆ ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಲೋಚನಾಭಿತ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯೊಂದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಸ್ವರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯರೊಂದಿಗಿನ ಮುಖಾಮುಖಿ (ಅಂಥವರನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೇ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಮ್ಯಾನ್' ಎಂದು!) ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನದ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಸ್ವತಃ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆಧುನಿಕ ಯುಗಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಹುಮುಖಿ ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸಮನ್ವಯದ ದರ್ಶನವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಭಾರತೀಯ ಅಸ್ಮಿತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತೆನ್ನಬೇಕು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಸಾಧಿಸಿದ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಇದರ

ಬಹಿರಂಗದ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನವನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ನವೋದಯ ಕೂಡ ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ವಿಮಲ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿತ್ತೆನ್ನಬೇಕು.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳು ಕನ್ನಡ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಜೀವನ ದರ್ಶನಗಳೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದವರು. ಬಹಳಷ್ಟು ಬಂಗಾಳಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು (೧೮೪೫-೧೯೧೪) ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಅವರ ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಅವರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಪುದುಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದರೆಂದೂ, ಅವರ ಬಂಗಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

೧೮೯೮ ರಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಮೈಸೂರಿನಿಂದ 'ವಿವೇಕಾನಂದ' ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. 'ಸದ್ಗುರೂ ಪ್ರಸಾದ' ವನ್ನೇ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನುಡಿನಮನ ಹೀಗಿದೆ:

"ವೇದೋದಿತ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಅಮೆರಿಕಾ, ಯೂರೋಪ ಮುಂತಾದ ಜಗದ್ವಿಭಾಗಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಂದ, ಜಗತ್ತಿಗೇ ಪರಮಗುರುವಾದ ಶ್ರೀಯುತ ವಿವೇಕಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯರ [ತಪ್ಪು] ಹೆಸರನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಲು ಈ ಪತ್ರಾಭ್ಯುದಯವಾಗಿದೆ.....

ವಿವೇಕಮುಕ್ತಾದ್ಯ ಜನಾನ್ ಆನಂದಯತೇತಿ ವಿವೇಕಾನಂದಃ
(ವಿವೇಕವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿ, ಜನರನ್ನು ಆನಂದಪಡಿಸುವವನೇ ವಿವೇಕಾನಂದ- ಸಂ.). ನಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟವೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ."

ಮುಂದುವರಿದು, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪಾದಕರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅರಿಕೆ ಹೀಗಿದೆ :

"ಆಧುನಿಕ ಪಂಡಿತರನೇಕರು ವೇದಾರ್ಥವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ವೇದಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ.... ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳನ್ನೂ ಆರಣ್ಯಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಮ್ಮ ಚಂದಾದಾರರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವೆವು.... 'ವಿವೇಕಾನಂದ' ವೆಂಬ ಈ ವೇದಶಿಶುವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಆನಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೇ ಸಕಾಲವಲ್ಲವೇ?"

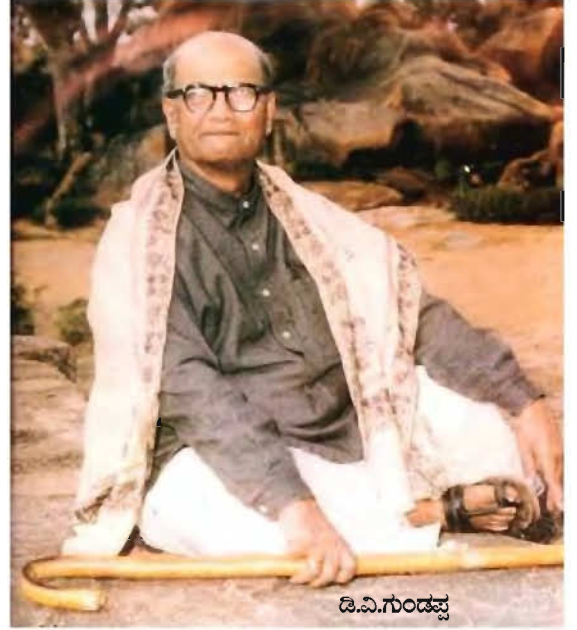
ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯದೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಆಂದೋಲನದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನ ಲೇಖಕರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. (ಡಿ.ವಿ.ಗುಂಡಪ್ಪನವರು) ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠವು ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆಯ ಅಪ್ಪಾಜಪ್ಪನವರ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಂಪರ್ಕವಿರಿಸಿಕೊಂಡವರು ಅವರು; ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಾನಂದರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿದವರು. ೧೯೦೯ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನೇರಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಅಭೇದಾನಂದರು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ, ತಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, “ವೇದಾಂತದ ಮಹತ್ವ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಆದರ್ಶ, ಅಭೇದಾನಂದರ ದೀಕ್ಷೆ - ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು...”^೩ ಬರೆದಿದ್ದರು ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಬಹುಶಃ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಕುರಿತು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಲ್ಲಿ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಅವರೇ ಮೊದಲಿಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ‘ವಸಂತಕುಸುಮಾಂಜಲಿ’ ೧೯೨೨ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕವಿತೆಗಳು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ, ‘ಕಳೆದ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ..’ ಬರೆದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿನ ‘ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ’ ಕವಿತೆಯ ಕೆಲಭಾಗ ಹೀಗಿದೆ:

ವಿವಿಧ ಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಮ್ಯ
ದರ್ಶನನಾಗಿ ವೇದಾಂತಮರ್ಯಾದೆಕೃತ್ಯಯಾಗಿ
ಶ್ರೀಶಂಕರಾದಿ ಸದ್ಗುರುಪಜ್ಞೆಯೊಳು ಸೇಡ್
ಪರಮಹಂಸನಾಗಿ ಕುಣಾಳುವಾಗಿ
ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಹಮದ ಮುಖ್ಯಮತಗಳೆಂ ಸಾಧ್ಯಮೆಂದು
ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದ ಬಗೆದು ಸಾರುತ್ತೆ ಲೋಕಹಿತಮಂ
ಶ್ರೀವಿವೇಕಾನಂದಸಂಪೂಜ್ಯ ಚರಣಕುಮಲಂ
ಮೆರೆದನಾ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾಖ್ಯ ಯೋಗಿವರ್ಯಂ *

ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ‘ಶ್ರೀಶಂಕರಾದಿ ಸದ್ಗುರುಪಜ್ಞೆ’ ಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಅವರು ೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ‘ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ’ ಕೃತಿಗೆ ಬರೆದ ‘ಮುನ್ನುಡಿ’ಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿಲುವಿನ ಮುಂದುವರಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು: “ಪರಮಹಂಸರವರು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಹಾ ಮಹಿಮರು, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರು, ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಸಂಪನ್ನರು...” ಇನ್ನು ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುವುದು, “...ಭರತಮಾತೆಯ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಪ್ರಮುಖನೆನಿಸಿ ವಿಬುಧ ವಂದಿತನಾಗಿ ಲೋಕಸಂಮಾನನಾಗಿ ಶ್ರೀವಿವೇಕಾನಂದನೆಂದೆ ನಂದು”^೪ ಎಂಬುದಾಗಿ.

ಕನ್ನಡದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದರ ಯಾವ

ಡಿ.ವಿ.ಗುಂಡಪ್ಪ

ಆಯಾಮಗಳು ಚಾಲ್ತಿಗೆ ಬಂದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ’ ದ ಎರಡನೆಯ ಕುಸುಮವಾಗಿದ್ದ, ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಉಪದೇಶಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ’ ಯೇ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉಪದೇಶಗಳ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ. ಇದು ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ೧೯೧೯ ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದವರು ನಂಗಪುರಂ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೊದಲಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು; ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರ ಗುರುಗಳು; ಬೆಳ್ಳಾವೆಯವರ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಶ್ರಮದ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಓಜಸ್ವಿ ಶೈಲಿಯ ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದ ನಂಗ ಪುರಂ ಅವರು ಭಕ್ತ ನಂದ, ಭಕ್ತಿ ಮೀರಾಬಾಯಿ ಇವರ ಜೀವನ ವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.^೫ ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಂಗಪುರಂ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ:

“ವೇದಾಂತಸಾರವೇ ಪರಮಹಂಸ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು... ಮಹಮ್ಮದೀಯನಾಗಲೀ, ಕ್ರೈಸ್ತಮತಾವಲಂಬಿಯಾಗಲೀ, ಮತ್ತೆ ಇನ್ನಾವ ಮತವಿಜ್ಞಾನಗಲೀ, ಯಾರು ಪರಮಹಂಸ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡಿದರೂ ಸರಿಯೇ, ಅವರ ಅರಿವಿಗೆ “ಏಕಂ ಸತ್ ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ” ...ಎಂಬ ಮಹಾವೇದವಾಕ್ಯದ ರಹಸ್ಯವು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಬಾರದೇ ಇರದು... ಆ ಮಹರ್ಷಿಗಳು... ನಾಮಮಾತ್ರದಿಂದ

ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಗಳಾಗಿ ತೋರುವ ಮತಗಳ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಎಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಮತಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಾದಾಡುತ್ತಿರುವವೋ ಆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಯಮತ ವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತಾರವೆತ್ತಿದರು.”

ಈ ‘ಉಪದೇಶ ವಾಕ್ಯಾವಳಿ’ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ‘ಉದಾಹಾರ’ ವನ್ನು (ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು) ಬರೆದವರು ಆ ಕಾಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದವರೂ, ‘ಜೈಮಿನಿಭಾರತ’ಕ್ಕೆ ಟೀಕನ್ನು ಬರೆದವರೂ ಆದ ದೊಡ್ಡಬೆಲೆ ನಾರಾಯಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಅವರ ‘ಉದಾಹಾರ’ದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕವಾಗಿವೆ. ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ;

“... ಎಲೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರೇ, ಪಿತೃರೋಗದಿಂದ ರಸನೇಂದ್ರಿಯವು ಕೆಟ್ಟಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸೂಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸವಿಯಾದ ಸಕ್ಕರೆಯೂ ಕಹಿಯಾಗಿರುವುದಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕವುದೇನು?... ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ‘ಇದು ಸರಿ’ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಹೊರಟರೆ, ಇತರರೆಲ್ಲರೂ ಆತನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದೂ, ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅವಿವೇಕದಿಂದ ‘ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹಿಂಜರಿದರೆ ಉಳಿದವರು ಅವನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವುದೂ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಧರ್ಮವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ.”

ಇಂತಹ ಕುರುಡು ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉಪದೇಶಗಳು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆಯೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಅಭಿಮತ. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ “ಯಾವುದೊಂದೂ ಯಾವ ಜಾತಿ ಕುಲ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಲೇಶವಾದರೂ ಬಾಧಕವಾಗಿಲ್ಲ...” ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ - ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವನ ಅಂದಿನ ಜನಮಾನಸವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸವಾಲಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ನಮಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡಬೆಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಈ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಮೊದಲಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಕಂದಪದ್ಯವನ್ನು ಕುತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು:

ಪರ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹಂಸರ

ಪರಮಾನುಭವಾಬ್ಧಿ ವೃತ್ತ ಮುಕ್ತಾವಳಿ ತಾಂ |

ವರ ವೆಂಕಟೇಶ ಸುಧಿಯಿಂ-

ದುರೆ ಬೆಳಗುಗೆ ಸಾಧುಬೃಂದವ್ಯದಯದೊಳೆಂದು ||

ಬಹುಶಃ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಣಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಎ.ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರೆದ ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಚರಿತ್ರೆ’ ಕೃತಿ ೧೯೧೯ ರ ಜನವರಿ

ಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಇದು ಗಾತ್ರದಿಂದ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಹಲವು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆಗಾಗಿ ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಆಧರಿಸುವುದು ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗವನ್ನು. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳೂ ಅದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಮೊದಲನೆಯ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯೂ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಯುಗವೊಂದರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವ ಬಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಆ ಕಾಲದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪೌರಾಣಿಕವೆನ್ನಬಹುದಾದ ನಿರೂಪಣಾ ವಿಧಾನದಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರುವುದು; ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುವುದು. ಇದು ಲೇಖಕರ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರಗುಪ್ತರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತ’ ದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಮೃತ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಇದರ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ೧೯೨೫ ರಲ್ಲಿಯೂ, ಉತ್ತರಾರ್ಧ ೧೯೩೩ ರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದುವು. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದವರು ಆಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಎಸ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು. ಇವರು ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿರುವ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಸಹೋದರರು. ಆಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದ ಜಿ.ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರೂ ಆಶ್ರಮದ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಮಿತ್ರ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಎಸ್.ಜಿ.ಎನ್. ಹಾಗೂ ಜಿ.ಜಿ. ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಅವರು ತಮ್ಮ ‘ಜ್ಞಾಪಕ ಚಿತ್ರಶಾಲೆ’ಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಎಂ.ಎ. ನಾರಾಯಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಆಗಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀವಾಸಾನಂದರೆಂದು ಹೆಸರಾದವರು, ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಸ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಭಾವಮೈದುನ. ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀವಾಸಾನಂದರ

ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಎಸ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಬಂಗಾಳಿಯನ್ನು ಕಲಿತು, 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತ' ವನ್ನು 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನಾಮೃತ' ಎಂದು ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಈ ಅನುವಾದದ ಹಿಂದೆ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಜೀವನದೃಷ್ಟಿ, ಪ್ರೇರಣೆ-ಪ್ರಭಾವಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.^೬

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಸ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಬಗೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರು ಹಳೆಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು, ಕಂದಪದ್ಯ, ಅಕ್ಷರವೃತ್ತಗಳು, ಷಷ್ಟದಿ, ರಗಳೆ ಮೊದಲಾದ ಭಂದೋರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು. 'ತಾಮಸಪ್ರಭುಚರಿತಂ, ಪ್ರೋಷಿತಪ್ರಿಯಸಮಾಗಮಂ' ('The Hermit' ಎಂಬ ಕವನದ ಅನುವಾದ, ೪೦ ಕಂದಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ) 'ಪ್ರಿಂರೋಜವಿಜಯ' ('Vicar of Wakefield' ನ ಅನುವಾದ) ಇವು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕೃತಿಗಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು 'ಉತ್ತರ ರಾಮಚರಿತ' ಯ ಮೂರನೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರು.^೭

ಭಾಷೆ-ಶೈಲಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ 'ವಚನಾಮೃತ' ಕೂಡ ಹಳೆಯ ಜಾಡನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಪ್ರಸಾದ, ಕಮಲಾಕಾಂತ ಮೊದಲಾದವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅವರು ಹಳೆಯ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲೇ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು, ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. 'ವಚನಾಮೃತ' ದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸ್ತೋತ್ರ' ವಿದೆ (ಮಾರ್ಚ್ ೨೦೧೦ ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು -ಸಂ.).

ಇದೇ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ರಂಗನಾಥ ರಾಮಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರರ 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಚರಿತಾಮೃತ: ಪರಮಕುಸುಮ ಸಾಧನ-ಸಿದ್ಧಿ-ಉಪದೇಶ ಸಹಿತ'. ಇದು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯದಿಂದ ೧೯೩೧ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಗಾಂಧೀವಾದಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ದಿವಾಕರರು ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಮುಖ ಚಿಂತಕರು ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ೧೯೧೧ ರಲ್ಲೇ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ 'ನನ್ನ ಗುರುದೇವ' ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದವರು. ದಿವಾಕರರ ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಘಟನಾವಳಿಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗೌಣ. ಆದರೆ ಈ ಘಟನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವ ಆದರ್ಶ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಅವರದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಪ್ರಧಾನವಾದ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವು ಚಮತ್ಕಾರ ಅಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ; ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ

ಹುಟ್ಟಿ ದೈವತ್ವದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿದವರು ಎನ್ನುವುದು ಶ್ರೀ ದಿವಾಕರರ ನಿಲುವು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಲೇಖಕರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಗತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕಾಲನಿಷ್ಠ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಕೃತಿ ತನ್ನ ಈ ವಿಭಿನ್ನತೆಯಿಂದಲೇ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಆರಂಭಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕಾನಂದ ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಬಹುಮುಖಿಯಾದುದು. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಹೌದು. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಒದಗಿಬರುವ ಮತ ಪಂಥ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗಿಂತ, ಅನ್ವೇಷಣೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದರ್ಶನದ ನೆಲೆ ಪ್ರಧಾನವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದೆ ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆ, ಕುವೆಂಪು, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ವಿ.ಕೃ. ಗೋಕಾಕ್ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ವಿವೇಕಾನಂದ ಭಾವಧಾರೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅನುಸಂಧಾನದ ಬಗೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಮೇಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದವು. ಇದರ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರು ಕೂಡ ಈ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವಂತ ಸಂವಾದವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಯನ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾರದ ಆಯಾಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಬಲ್ಲುದು. ಇದು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

೧. ಕುವೆಂಪು ಸಮಗ್ರಾದ್ಯ (ಹಂಪಿ: ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ೨೦೦೪), ಪುಟ ೯೦೬.
೨. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ, ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅರುಣೋದಯ (ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ೧೯೭೪), ಪುಟ ೫೧೩, ೫೧೪.
೩. ಡಿವಿಜಿ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಸಂಪುಟ ೯ : ಕಾವ್ಯ-೧ (ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೯೮), ಪುಟ ೧೬.
೪. ಡಿವಿಜಿ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಸಂಪುಟ ೬ : ನೆನಪಿನ ಚಿತ್ರಗಳು (ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೯೯) ಪುಟ ೨೦.
೫. ಅದೇ, ಪುಟ ೧೯.
೬. ಡಿವಿಜಿ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಸಂಪುಟ ೬, ಪುಟ ೩೭೬.
೭. ಟಿ.ವಿ.ವೆಂಕಟಾಚಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಸ್.ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಕವಿತೆಗಳು (ಬೆಂಗಳೂರು, ಐ.ಬಿ.ಎಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ, ೧೯೮೯), ಪುಟ ೪೨.
೮. ಡಿವಿಜಿ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಸಂಪುಟ ೬, ಪುಟ ೪೮.

